

anden Behandling ligesom alle andre Sager af denne Art.

Formandens ovennævnte Forslag fattes derpaa under Afstemning, og vedtoges eenstemmigt med 78 Stemmer.

Efter Dagsordenen gik man derefter til 2den Behandling af Forslag til Lov om Toldfrihed for et Gas- og Vandledningsanlæg i Odense. (Første Behandling findes i Tidens Nr. 264, Spalte 4200 flg.).

Intet Ændringsforslag var tillet; Lovforslaget i dets Heelhed fattes under Behandling.

Nørgaard: Da jeg befinder mig i det Tilfælde, at jeg ifølge min Overbeviisning troer at burde stemme imod denne Sag, saa maa det være mig tilladt med et Par Ord at motivere, hvorfor jeg ikke vil stemme for dens videre Fremme. Dette Lovforslag gaaer jo, som bekjendt, ud paa at eftergive Tolden af de Materialier og Raffiner, som enkelte Kjøbstæder agte at forbruge ved Anlag af en kunstig Gasbelysning. Der kunde vel indvendes mod denne Lov, at den slet ikke omtaler Capitalens Størrelse eller indeholder nogen Bestemmelse, som antyder det Maximum, som Befolkningen omtrent vil beløbe, og hvilken Capital eller Sum denne Begunstigelse ikke maa overstige; men dog anseer jeg denne Mangel for mindre væsentlig. Det, som jeg anseer for mere væsentligt, og hvorfor jeg begjerte Ordet, det er for at udtale, at for mig stiller Sagen sig saaledes, at, hvorledes en Mand eller en By vil indrette sine Bygninger, og hvorledes de ville belyse disse Bygninger, enten kostbart eller sparsomt, saavel som ogsaa, hvor mange af Communerne der ville deeltage deri, det er en saa aldeles speciel Communalsag, at jeg ikke indseer, hvad Lovgivningen har med den at gjøre. En anden Sag er, om Kjøbstæderne, som kunne gjøre Brug af en saadan Belysning, kunne enes om at understøtte hverandre, det var jo mere rimeligt; men, at gjøre denne Sag til en almindelig Regel, og paabyrde Landet en Udgift i Anledning af Kjøbstædernes Belysning, det finder jeg ikke er saa ganske rigtigt. Der kan jo bebreides mig, hvorfor jeg ikke har tillet Forslag i den Henseende;

men, skjøndt jeg fandt det meget rimeligt, saa antog jeg dog, at der vilde være lidet Haab om, at et saadant Forslag vilde vinde Bifald, naar man seer hen til den store Mængde luxuriøse Forslag, som daglig gaaer igjennem Thinget, og som navnlig høre til Dagens Orden fra den ærede Finanzminister, og man seer, med hvilken Lethed de kunne blive vedtagne, saa kunde der, efter min Anskuelse, være lidet Haab om, at et saadant Forslag kunde blive vedtaget. Men da jeg ikke kan billige Forslaget, skjøndt jeg indrømmer, at det er af en aldeles underordnet Betydning i Sammenligning med Forslagene om Jernbaner og Telegrapher, saa har jeg dog paa Landboernes Vegne ikke troet at burde undlade at udtale det efter min Formening aldeles Urigtige i, at Landet skal paalægges en Byrde i Anledning af nogle Kjøbstæders Belysning, hvilket jo er en reen Communalsag.

Da ingen Flere begjerede Ordet, fattes det, efterat Lovforslaget var blevet oplæst i den Skikkelse, hvori det var kommet fra Landstinget (see Anhanget Nr. 69, Sp. 1058), under Afstemning, om det skulde overgaae til 3die Behandling, hvilket vedtoges med 63 Stemmer mod 7.

Formanden: Ændringsforslag skal jeg bede indgivne til imorgen Middag i Bureauet. Man gik derpaa, efter Dagsordenen, til 2den Behandling af „Forslag til Lov om Redningsvæsenet paa de danske Kyster“ (1ste Behandling findes i Tidens Nr. 266, Sp. 4232 og ff.).

Følgende Ændringsforslag vare stillede:
ad § 2.

Forslag af Lykke:

Til Slutningen af denne Paragraph foreslaaes tilføiet:

Dog skal Indenrigsministeren kunne foretage saadanne Forandringer med Hensyn til Stationsstederne, som de locale Forhold til enhver Tid maatte gjøre nødvendige.

ad § 3.

Forslag af C. A. Hansen:

§ 3 forandres derhen, at den bliver saaledes lydende:

Til Bestyrelsen af Redningsvæsenet kan af Indenrigsministeren aarlig anvendes en Sum